

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5546/16

לפני: כבוד השופט ס' גיבראן
כבוד השופט ח' מלצר
כבוד השופטת ע' ברון

העותרות: 1. בית גאה בבאר שבע
2. האגודה לזכויות האזרח בישראל

נגד

המשיב: מפקד המחוז הדרומי משטרת ישראל

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: ז' בתמוז התשע"ו (13.07.2016)

בשם העותרות: עו"ד אבנר פינצ'וק; עו"ד שרונה אליהו חי

בשם המשיב: עו"ד אבינעם סגל-אלעד

פסק-דין

השופט ח' מלצר:

1. לעותרת 1 אושרה עקרונית בתאריך 27.06.2016 בקשתה לערוך תהלוכה ואסיפה של "מצעד גאווה", שאמור להיערך בתאריך 14.07.2016 בשעות הערב, בציר שינוע ברח' רגר בבאר-שבע (החל מחניון "ויטמן" ועד כיכר בניין העירייה; להלן: ציד רגר).

האישור העקרוני היה בכפוף למתן היתר סופי ולתנאים שיוצגו על-ידי מפקד מחוז דרום במשטרה.

2. בימים האחרונים הגיעו לידי המשטרה ידיעות מודיעיניות שעל-פיהן קיים חשש לאלימות מסכנת חיים מצד חוגים המתנגדים לקיום האירוע, וכן מצד משתתפים האמורים ליטול חלק בתהלוכה ובאסיפה, ומבקשים להגן על עצמם.

כתוצאה מכך מפקד מחוז דרום במשטרה הודיע לעותרות כי הוא מוכן לאשר להם את התהלוכה והאסיפה, ואולם בצירים אחרים (באחת משתי חלופות שהוצעו – שונות מציד דגד). בין ההנמקות שהועלו בהקשר זה על-ידי המשטרה נאמר כי קיים סיכון ממשי ברמת הסתברות של ודאות קרובה לפגיעה בחיי אדם במהלך האירוע, אם יתקיים בציד דגד, ואולם בצירים החלופיים המשטרה תוכל להיערך ולהגן טוב יותר על המשתתפים באירוע, בשים לב למידע המודיעיני שנאסף.

3. נוכח עמדת המשטרה הנ"ל, הגישו העותרות בתאריך 12.07.2016 (אתמול) את העתירה שבפנינו, וביקשו כי תאושר להם התהלוכה והאסיפה, במתכונת המקורית שנתבקשה על-ידם – בציד דגד. טענתם המרכזית היתה כי השינוי בעמדת המשטרה בא בעקבות לחץ לא ראוי שהגיע מכיוונו של רב העיר באר-שבע וראש עיריית באר-שבע (שלא צורפו כמשיבים לעתירה), עמם נועד מפקד מחוז דרום במשטרה, בפגישה שנערכה בלשכת ראש עיריית באר-שבע.

4. בעקבות הגשת העתירה, נתבקשה תגובה מקדמית מיידית מאת המשיב, והועדנו דיון בעתירה להיום.

5. בדיון שמענו את טענות באי-כוח הצדדים וכן דברים שנשא המשיב (ניצב דוד ביתן) ונציגה וחברת הנהלה של העותרת 1 (עו"ד סמדר בונן). מעבר לכך, עיינו בחומר מודיעיני חסוי שהוצג לנו על-ידי המשטרה, במעמד צד אחד, ובעקבות זאת הצגנו שאלות למפקד מחוז דרום במשטרה ולקצין המודיעין שלו (רב פקד ניב אוחנה).

6. לאחר השתלשלות הדברים הנ"ל – הצענו לצדדים מתווה פשרה לקיום התהלוכה והאסיפה במסלול שונה מזה שביקשו העותרות ושונה גם מהחלופות שהוצעו על-ידי המשיב. נציין, שמתווה שהפשרה שהצענו כלל תהלוכה שתעבור בחלקה ב"ציר השלום", כפי שהוצג על-ידי המשטרה בדיון, ובחלקה בציד דגד שהוצע על-ידי העותרות, אשר תסתיים באסיפה שתתקיים בכיכר העירייה (כפי שהיה מקובל בהצעות שני הצדדים).

7. המשיב היה נכון לקבל את מתווה הפשרה הנ"ל, ואולם העותרות – לאחר התייעצות – דחו את ההצעה.

הנה כי כן, אנו נדרשים איפוא להכריע במחלוקת העומדת לפתחנו.

8. לאחר ששקלנו את המכלול, השתכנענו כי המידע המודיעיני שהוצג לעיוננו, מצדיק סטיה חלקית מצידו רגרי, שאושר עקרונית על-ידי המשטרה כאמור בתאריך 27.06.2016. אנו סבורים כי אין בשינוי כדי לפגוע בחופש ההפגנה ובחופש הביטוי של העותרות המוכר בפסיקה (עיינו: בג"ץ 5317/08 מרזל נ' מפקד משטרת מחוז ירושלים (21.07.2008)), אלא איזון שהתבקש מחובתו של המשיב לדאוג לשמירה על הביטחון והסדר הציבורי, בנסיבות.

זה המקום לציין, כי לא נעלם מעינינו כי חלק מהנימוקים שהעלתה המשטרה לשינוי הציר, היו בדיעתה עוד בעת שניתן האישור העקרוני, ועקב כך הבענו בדיון את מורת רוחנו על התנהלותה של המשטרה בהקשר זה. עם זאת, מה שהכריע בסופו של דבר את הכף, היו המידעים המודיעיניים שהוצגו בפנינו, ואשר יש בהם כדי לתמוך בשינוי האיזונים, שהיו ביסוד האישור העקרוני שניתן בתחילה לעותרות.

9. לפיכך אנו דוחים את העתירה, בכפוף לכך שהעותרות יהיו רשאיות לקיים את המצעד באחת מהחלופות שהוצעו על-ידי המשטרה, או בציר מתווה הפשרה שהועלה על-ידי בית המשפט, ועל-פיו: המצעד יחל בחניון "בית אבות השלום" בבאר-שבע יעבור דרך שדרות שז"ר, וימשיך דרך רח' רגרי, עד כיכר העירייה – שם תתקיים האסיפה המוצעת.

קיום התהלוכה והאסיפה כאמור, מותנה בכך שהעותרות יודיעו על החלטתן ועל המסלול המועדף על-ידן למפקד מחוז דרום במשטרה – לא יאוחר מהיום בשעה 21:00, כדי לאפשר היערכות.

10. לסיום, ככל שהעותרות יחליטו לקיים את התהלוכה והאסיפה, באחת החלופות שהוצגו לעיל – אנו תקווה כי התהלוכה והאסיפה יעברו בשלום וללא אירועים חריגים, והכל תוך מימוש זכויות היסוד הטבועות באירוע מסוג זה וכיבוד הדדי.

ניתן היום, ז' בתמוז התשע"ו (13.07.2016).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט